

عنوان مقاله:

بررسی خودپنداره و درماندگی آموخته شده و انگیزه پیشرفت و رابطه میان آنها در دانشجویان دانشگاه اسلامشهر

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم اجتماعی و تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیدمرتضی موسوی محب - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

علیرضا پوریان ارباستانی - کارشناس روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی خودپنداره ضعیف و درماندگی آموخته شده و انگیزه پیشرفت دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامشهر بوده است. این پژوهش از نوع توصیفی همبستگی است. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان مقطع کارشناسی رشته روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر میباشد که ۳۱۱۳ نفر اعلام شده است. طبق جدول مورگان، حجم نمونه ۳۴۲ نفر تعیین گردید. روش نمونه گیری به صورت تصادفی ساده استفاده شده است. به منظور سنجش متغیرهای استفاده شده در پژوهش از سه پرسشنامه انگیزه پیشرفت هرمنس، پرسشنامه خودپنداره راجرز و پرسشنامه درماندگی آموخته شده کوپنلس و نیلسون استفاده گردید. برای آزمون رابطه بین متغیرها از روش همبستگی استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که دانشجویان آموخته شده متوسط، خودپنداره نسبتا ضعیف و منفی و انگیزه پیشرفت متوسط داشتند. میان درماندگی آموخته شده و خودپنداره و انگیزه پیشرفت رابطه معناداری وجود داشت و همچنین نشان داد که جنسیت افراد در میزان درماندگی آموخته شده، خودپنداره و انگیزه پیشرفت تأثیری نداشته و نتایج میانگین نمرات پرسشنامه های خانم ها با آقایان تقریبا برابر بود.

کلمات کلیدی:

انگیزه پیشرفت، خودپنداره، پیشرفت تحصیلی، خودکمبینی، درماندگی آموخته شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1385869>

